

האחד השבעי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בניהו יששכר שמואלי שליט"א

גליון מס' 24
פרשת בחוקותי התשפ"ד

אם בחוקותי תלכו - חיים של תורה

מתן תורה במזל תאומים • סגולת ערב ר"ח סיון • כי הם חיינו - כמו חמצן • חג השבועות - יום הדין • חייבים ללכת! • אין דרך קיצור לקרן זוית • שלא יכנסו מעדנים • השכונות שהצמיחו תלמידי חכמים • עמל התורה ואהבתה במחיצת גדולי ישראל • מי מחזיק את המדינה? • המידות הטובות - הכנה לתורה

"חמשת השלישיות" של מתן תורה

הנה ברוך ה' זכינו לימים הקדושים, ימי ההילולא של רבי שמעון בר יוחאי, והשנה בגלל המצב, הקדמנו את העליה לאתרא קדישא מרון שבוע לפני ההילולא, וזכינו להיות שם בשבת, וללמוד שם, וגם לומר את השיעור משם. ואחר כך, ביום ההילולא הקדוש, יום ל"ג בעומר, עשינו את הלימוד, ורקדנו ושמחנו עם רבי שמעון כאן בעיר הקודש ירושלים, והתפללנו על כל הקהל הקדוש, וכללות עם ישראל. ויהי רצון שהתפילות יתקבלו ותהיה ישועה גדולה בכל בית בעם ישראל. ועכשיו השבת הבאה עלינו לטובה היא שבת פרשת בחוקותי, וגם שבת מברכין של חודש סיון. חודש סיון זה "החודש השלישי", והתורה ניתנה בדוקא בחודש השלישי, כמו שהגמרא בשבת מספרת, שאותו איש הגליל דרש לפני רב חסדא: "ברוך אלקינו שנתן לנו תורה משולשת - תורה נביאים וכתובים, לעם משולש - כהנים לויים וישראלים, על ידי המשולש - משה רבנו שהוא שלישי לבטן אמו, ביום השלישי - ויהיו נכונים ליום השלישי, בחודש השלישי - חודש סיון".

השל"ה כותב: "ליכי אומר לי שערב ראש חודש סיון [השנה זה יוצא ביום חמישי הבא] הוא היום המסוגל ביותר שאדם יתפלל על בניו שיהיו תלמידי חכמים וצדיקים. והוא אומר שלכן ביום הזה, האדם ואשתו יעשו השבון נפש איך מתנהל הבית שלהם, איך חינוך הילדים, איך הכשרות, איך הטהרה, איך הדיבורים - האם מדברים בבית לשון הרע? ויקבלו עליהם לתקן הכל, ויעשו תשובה שלמה. ואומר גם כן שיתנו צדקה כדי לזכות לבנים תלמידי חכמים.

עם ישראל יצא ממצרים אחרי 210 שנים של שעבוד קשה, וכל זה במטרה לקבל את התורה על הר סיני. ובהיותם במצרים, הם היו בטומאה הגדולה של מצרים, הקליפה הכי קשה שבעולם, ולכן כשיוצאים משם צריך להיטהר.

וכמו שאם אדם רוצה להיטהר מטומאה, או אשה רוצה להיטהר, צריכים לספור שבעה ימים נקיים ואחר כך לטבול, כן עם ישראל שיצא ממצרים צריך לספור שבעה שבועות. ולמה לעם ישראל לא מספיק רק שבעה ימים? כי הטומאה של מצרים היתה פי שבע מכל טומאה אחרת. לכן צריך שבע שבועות ולא רק שבעה ימים.

וכתוב בזהר הקדוש ובכתבי רבנו האר"י, שגם הטהרה של חג השבועות היא טהרה הרבה יותר גדולה מטהרה רגילה של טומאה, כי טבילה של טומאה רגילה, זה טבילה כאן במקוה התחתון, שזה כנגד השכינה - כנגד המלכות, אבל בליל שבועות, המקוה לקבלת התורה זה במקוה העליון של האמא העליונה - של הבינה, ולכן בשבילה צריך לספור שבעה שבועות, ולא רק שבעה ימים.

נשאר לנו פחות משבועיים

ואם כן, בימים הללו, כל הספירה הזאת וכל הטהרה והקדושה הזאת, זה הכנה לקבל את התורה. ועכשיו אנחנו כבר בשבוע החמישי, ונשאר לנו פחות משבועיים לקבל את התורה.

המזל של חודש סיון הוא "מזל תאומים". ומסביר הזהר הקדוש, למה תאומים? כי תורה שבכתב ותורה שבעל פה, הם כמו תאומים, ואת שניהם קיבלנו במעמד הר סיני, ונחשבים כיחידה אחת. ובפסיקתא כתוב: אמר הקב"ה, נתתי את התורה במזל תאומים, כדי להודיע לעשיו הרשע [שהוא תאום של יעקב], שאם הוא יבקש להתגייר וללמוד תורה, הוא יכול לבוא וללמוד [ולעתיד לבוא לא יוכל לבוא בטענות שלא היתה לו תורה]. ועוד טעם למזל תאומים: כי קיבלנו את התורה על ידי משה ואהרן, ששניהם שקולים כאחד.

י-ם ת"א חיפה ב"ש

7:22 7:26 7:22 7:03

8:22 8:26 8:25 8:22

8:59 9:02 8:58 9:07

לחסויות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה <m6222560@gmail.com

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומעובר דרך הלויין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקו כל התורה שע"י ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

אי אפשר לחיות בלי אויר! ככה אי אפשר לחיות בלי תורה, שזה החמצון. "כי הם חיינו ואורך ימינו" - בלי תורה החיים לא שווים.

האם אפשר לחיות בלי לאכול פירות?

פרשת השבוע פרשת בחוקותי היא תמיד בכל שנה סמוכה לפני חג השבועות. הגמרא אומרת שזה בגלל שבפרשת בחוקותי יש פרשת קללות, וכדי ש"תכלה שנה וקללותיה".

ובאמת יש פעמיים בתורה פרשת קללות, כי יש עוד פרשת קללות בספר דברים [בכי תבוא]. ואת הקללות של דברים קוראים תמיד לפני ראש השנה. וגם שם זה בשביל: ש"תכלה שנה וקללותיה", לכן לפני סוף השנה קוראים את הקללות.

והגמרא במגילה (דף ל"א) שואלת על זה, מילא הקללות שלפני ראש השנה, באמת אז מסתיימת השנה, ומתאים "תכלה שנה וקללותיה". אבל לפני שבועות, למה קוראים קללות? הרי שבועות זה לא ראש השנה? מתרצת הגמרא, שגם שבועות זה "ראש השנה", כי כתוב שבשבועות נידונים על פירות האילן, ובגלל שזה יום הדין, זה כמו תחילת שנה ומתאים תכלה שנה וקללותיה.

אבל, צריך להבין את זה, הרי המשנה בראש השנה אומרת, שבארבע פרקים בשנה העולם נידון: באחד בתשרי - כולם עוברים לפניו כבני מרון, בעצרת [שבועות] - נידונים על פירות האילן, בפסח - נידונים על התבואה, בסוכות - נידונים על המים. ואם כן, גם פסח וסוכות יש בהם דין, ולמה אינם נחשבים ראש השנה, כמו שבועות שנחשב "ראש השנה". ובפרט, שבפסח וסוכות נידונים על התבואה והמים, שהם דברים שאי אפשר בלעדיהם [התבואה זה הלחם], והם הכי חשובים, אבל פירות האילן - אפשר לחיות בלי פירות, ומדוע רק שבועות שנידונים בו על הפירות, נחשב "ראש השנה", ופסח וסוכות זה לא ראש השנה?

אלא, אומרים רבותינו, שחג השבועות זה יום הדין לבני אדם, כמו ראש השנה. שכמו שבאחד בתשרי הקב"ה יושב וכל באי עולם עוברים לפניו, והוא דן את העולם עם הפמליא דלעילא, מה יהיה עם העולם, עם כל מדינה ועיר, עם כל אדם פרטי, מי יחיה וכו'. ככה כל זה עוד הפעם חוזר על עצמו בשישי בסיון, בחג השבועות, שזה ממש גם יום דין, שהקב"ה יושב עם הפמליא שלו ודן את העולם. אלא שבתשרי דנים את הבחינה הגשמית, אבל בסיון את הבחינה הרוחנית שדנים את המעמד הרוחני של כל אחד, כמה ישיג בידיעת התורה, כמה יזכה לכתרה של תורה.

ומה שאמרו שבשבועות נידונים על "פירות האילן", הכוונה לחלק הרוחני, כי האילן זה התורה הקדושה, והפירות זה הנשמות, ויושבים ודנים כמה אדם יזכה ללמוד תורה ולהיות שלם בתורה.

שלא יעבור יום בלי ה"ריכה"

וצריך לדעת שבעבודת ה' צריך תמיד להתקדם, אין לדרוך כל יום באותו מקום, אלא צריך ללכת להתקדם ולעלות. כמו שכתוב בפרשה: "אם בחוקותי תלכו" מה זה הלשון תלכו? אלא שברוחניות אי אפשר לעמוד, אלא צריך להתקדם וללכת הלאה, כל יום, עוד ועוד, הולך ועולה, לכן בני עליה מכוונים "בני עליה" כי עולים על הזמן. אם אדם עומד במקום אחד, הוא למעשה יורד. וצריך האדם תמיד לזרז את עצמו על זה, ללכת ולהתקדם בלימוד התורה, כל יום לכבוש עוד דף ועוד דף, ועוד זוהר, ועוד הלכה, כל יום להתקדם.

מורנו ראש הישיבה רבי יהודה צדקה זצוק"ל היה אומר, שיש הבדל בהתפתחות בין אדם לבהמה, שהאדם לא נולד שלם, אלא כשנולד

הזוהר הקדוש אומר, שאדם שלא זכה לספור את ספירת העומר כמו שצריך, שאיבד יום אחד, "לאו הוא פדאי למהני ליה חולקא באורייתא" - הוא לא כדאי לקבל את האור הקדוש של התורה, עד כדי כך זה חמור ספירת העומר.

ספירת העומר זה כמו חתן או כלה שמחכים וממתנינים לחתונה

אדם לא יכול לחיות עם כל מעדני העולם הזה, יקח לו וולוונות... וישב רגל על רגל, ויעשן נרגילה, ורוצה להתפנק וללמוד תורה...

שלהם, שסופרים יום מתי יזכו להגיע לחתונה, ככה גם אנחנו סופרים מתי נזכה להגיע לחתונה הכי חשובה של עם ישראל - החתונה עם התורה הקדושה. הקב"ה שמח בנו, אנחנו הכלה והקב"ה זה החתן, התורה היא הכלה ועם ישראל זה החתן. וקודשא בריך הוא ואורייתא וישראל - חד הוא.

"תשתחרר מזה, תלך, תהנה, תבלה"

הקב"ה כל כך אוהב את עם ישראל, שבחר בנו מכל העמים, ונתן לנו את תורתו, שזה החסד הכי גדול שעשה עימנו, שנתן לנו את הדבר הכי יקר בעולם!

אם אדם היה יודע מה זה מתקנות התורה, כמה היא מתוקה, כמה היא טובה, כמה היא יקרה, היה משתגע כל הזמן רק ללמוד תורה. וככה היו גדולי הדורות כמו שנראה בהמשך. ובימינו ראינו את חכם עובדיה ע"ה, איך הוא לא היה רוצה לעזוב את התורה אפילו רגע אחד. וגם כאשר היה צריך ללכת או לדרוש באיזה מקום, היה לו מאוד קשה, היה לו צער גדול, ורק בגלל הזכות גדולה של זיכוי הרבים, היה הולך, אבל בלי זה לא היה יכול לעזוב את התורה. גם כאשר היה צריך לאכול, היה רוצה להמשיך ללמוד, לא רוצה לאכול, היה אומר, "לא למדתי מספיק ולא מגיע לי לאכול..."

ידוע מה שהגמרא מספרת, שכאשר המלכות גזרה שלא ללמוד תורה, ראה פפוס בן יהודה את רבי עקיבא מקהיל קהילות ברבים, אמר לו פפוס: "אתה לא מפקד? יקחו אותך לבית האסורים, עלולים להרוג אותך! עזוב, אל תלמד".

אמר לו רבי עקיבא: "משל למה הדבר דומה, לשועל שהיה מהלך על שפת הים, וראה את הדגים רצים ובורחים בתוך המים, אמר להם, 'למה אתם בורחים?' אמרו לו, 'יש דגים גדולים שרוצים לבלוע אותנו', אמר להם: 'בואו אלי, אני אחביא אותכם בנקיקי הסלעים'. אמרו לו: 'וכי אתה פיקח שבחיות? אתה טיפש מטופש, ומה במקום חיותנו - במים - אנחנו מפחדים, אבל אפשר שנחיה, אתה רוצה לקחת אותנו לנקיקי הסלעים ששם ודאי אנחנו מתים?' כך, אמר רבי עקיבא לפפוס, 'הרי בלי תורה, בודאי אי אפשר לחיות, ואתה אומר לא ללמוד תורה, איך אפשר לחיות בלי תורה?'

זה כמו אדם שמחובר לחמצון, בא אליו אחד, אומר לו, "מה אתה מחובר לדבר הזה? עזוב אותך, תשתחרר מזה, תלך, תהנה, תבלה". מה יגיד לו? "טיפש אתה, מה תעזוב את החמצון? הרי זה אויר לנשימה!" אם הוא רגע אחד יתנתק מהחמצון, הוא מייד עלול למות,

איך אומרים רבותינו? "יגעת ומצאת, תאמין, לא יגעת ומצאת, אל תאמין", שום דבר לא יתקיים אצל האדם ללא יגיעה, "ומצאת" לשון מציאה, שאדם לא יחשוב שהתורה זה "מציאה" שבאה בלי יגיעה, כי אדם שלא מתייגע על התורה, גם אם השיג הרבה דברים, כמו שזה בא, ככה זה יכול ללכת. אבל מי שחוזר ועמל ויגע ועושה תורתו קבע, הוא זוכה שהתורה תשמר בתוך מעיו.

החזון איש כותב, שכל סגולת לימוד התורה זה נאמר על העמל בתורה. כמו שכתוב "יששכר חמור גרם רובץ בין המשפטיים ויט שכמו לסבול".

מאיפה יצאו תלמידי חכמים

אדם לא יכול לחיות עם כל מעדני העולם הזה, יקח לו וולונטיות... וישב רגל על רגל, ויעשן נרגילה, ורוצה להתפנק וללמוד תורה... לא! אדם צריך ללמוד תורה בכל מצב, לא להיות מפונק. להתעייף על התורה. אם אדם רוצה לזכות לכתר תורה, הכלל הוא, "עד שאדם יתפלל שיכנסו דברי תורה לתוך מעיו, יתפלל שלא יכנסו מעדנים לתוך מעיו". מותר לאדם לאכול מעדנים בשבת, ביום טוב, בחג, או אצל רשב"י... אבל סתם ככה? לא! לא יעשה את כל ימיו כימים טובים... אדם צריך לעמול בתורה, ולא לרדוף אחרי העושר והתענוגות והמעדנים, כדי שיוכל להשיג את כתר של תורה.

אדם צריך לדעת ולהפנים, שכל עניני העולם הזה, הם דבר שולי, וגם אם מן השמיים נתנו לו הרבה, לא ירבה להשתמש בזה, כמו שאמר רבנו הקדוש [רבי יהודה הנשיא] שהיה לו תורה וגדולה במקום אחד והיה עשיר גדול, ובכל זאת בשעת מיתתו זקף עשר אצבעותיו למעלה, ואמר: לא נהנית מהעולם הזה ולא באצבע קטנה.

והנה זה ידוע, שהיו חכמים גדולים שבאו לגור במקומות יקרים, למשל כמו ברחביה, והילדים שלהם לא כל כך יצאו תלמידי חכמים, ודוקא אלה שגרו בבית ישראל שהיה פשוט, הילדים שלהם יצאו תלמידי חכמים. כי תענוגות ועמל התורה זה לא הולך ביחד. אמנם אי אפשר להגיד לילד לא, אם לא תתן לו בכלל את העולם הזה, זה גם לא טוב, כי היום יכול לפרוק עול, אבל צריך שיגיע מעצמו למצב שהוא ידע שכל מעדני העולם זה שטויות והבלים.

חוץ מהבעיות של הכולסטרוול...

החפץ הגדול זה היגיעה והעמל בתורה, למאוס בתענוגות העולם הזה, לדעת שהעיקר הגדול זה הרוחניות, כי התענוגות יבואו וילכו זה לא משנה, יאכל את זה יאכל את זה... הרי אחרי שאדם אכל, הוא לא

היה שם איזה בחור אחד, שלא התייאש, היה מחפש ומחפש, יום ולילה לא ישבותו, לא היה הולך לביתו, בקושי היה ישן, חום אדיר, גשם, שלג, מלג... הוא שם.

זוכר מה אכל, זה כבר נכנס לבטן... רק ברגע שזה בחיך הוא טועם, אבל אחר כך זה נכנס למחסן... וזה אותו דבר כמו אוכל פשוט... כי מה זה משנה מה הכנסת למחסן...

הוא עוד לא יודע לאכול, לא יודע לדבר, לא יודע ללכת, ולאט לאט הוא מתפתח עד שמגיע לשלימות. אבל הבהמה איננה כך, הגמרא אומרת, "שור או כשב כי יולד" - מהלידה הוא קרוי שור "שור בן יומו קרוי שור", כי הבהמה מיום שנולדה עד שהיא מתה, היא אותו דבר. ומדוע הקב"ה ברא ככה? כי האדם נולד בשביל להתקדם ולהגיע לשלימות, מוסיף והולך. אבל בהמה לא נועדה להתקדם.

אבל מה הבעיה? שיש בני אדם שכל הזמן מתקדמים בגשמיות עושים עוד ועוד עסקים, ולכן אומר הכתוב "בחוקותי תלכו" שעיקר ההליכה וההתקדמות זה לא בגשמיות, ואמנם האדם צריך שתהיה לו פרנסה טובה, אבל עיקר ההליכה זה "בחוקותי" - בתורה, מצוות ומעשים טובים.

אנחנו אומרים בכל בוקר "תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות". וצריך להבין, אם לא אומרים הליכות אלא הלכות, למה הפסוק מלכתחילה לא אמר "הלכות עולם לו"? אלא שבא ללמדנו שהעיקר זה "הליכות" - שבעניני רוחניות, כל יום אדם צריך להוסיף ללכת, ולא לעמוד באותו מקום.

ואביו שמר את הדבר

והמשך הפסוק בתחילת הפרשה: "ואת מצוותי תשמרו", ופירשו בזה, שתשמרו הוא מלשון "ואביו שמר את הדבר", מה זה שמר? אומרים חז"ל: שומר ומצפה וממתין מתי יתקיים הדבר, שיעקב אבינו ציפה לראות מתי הדבר הזה יתקיים שבנו יהיה מלך.

ככה צריך לשמור את המצוות, לצפות לדבר, לצפות לכל מצוה, כמו שכאשר אדם אוהב איזה דבר, הוא מחכה מתי תגיע האפשרות לידו לעשות את הדבר. ככה יחכה למצוות, למשל, אדם יחכה לבוקר, מתי יגיע הבוקר כדי שיניח תפילין, איזה קדושה זו, איזה זכות זו.

מונחת בקרן זוית, אבל אין דרך קיצור לשם!

רש"י שואל מה הכוונה "בחוקותי" תלכו? אם הכוונה לקיים את המצוות, הרי כבר כתוב בהמשך הפסוק: את מצוותי תשמרו, אם כן מה זה "בחוקותי תלכו"? אלא, אומר רש"י: בחוקותי תלכו - "שתהיו עמלים בתורה", כי זה העיקר, שאדם יהיה עמל בתורה.

אם אדם רוצה לזכות לכתר של תורה, הוא חייב לעמול. ואז "נפש עמל עמלה לו" - יזכה לאור התורה. את התורה אי אפשר לקבל בלי עמל, התורה זה לא כמו כסף ובתים, שאדם יכול לקבל בלי עמל, למשל בירושה. אלא, התורה מונחת בקרן זוית, כל מי שרוצה ליטול, יבוא ויטול, יבוא ויעמול. ואדם שעמל - זכה, ככה קונים את התורה.

יש שלשה כתרים, כתר כהונה, כתר מלכות וכתר תורה. וכתר שם טוב עולה על גביהם. בכתר כהונה - זכה אהרן, בכתר מלכות - זכה דוד, אבל כתר תורה - מונח ועומד בקרן זוית, כל הרוצה יבוא ויטול יבוא ויקח. בכתר של תורה, אין דבר כזה שאדם יגיד שזה שלו, אלא אדם שרוצה לזכות לכתר תורה, הוא יכול, רק צריך לעמול על התורה.

איך אומרת המשנה? "פת במלח תאכל, ומים במשורה תשתה, ועל הארץ תישן, ובתורה אתה עמל". הרמב"ם כותב, אם אדם לא לומד כל הלילה, ולא מנדד שינה מעיניו, לא יכול להשיג תורה, לא יכול להיות תלמיד חכם באמת. בשביל לזכות לדבר, צריך להתעייף עליו, אם אדם לא עמל על התורה, ומבלה את הזמן שלו, לא יזכה לתורה.

מוצאים, הולכים. עוד פעם באים, עד שכולם התייאשו, אף אחד לא נשאר כבר, נמנו וגמרו שאי אפשר למצוא את הפתח לעולם... אבל היה שם איזה בחור אחד, שלא התייאש, היה מחפש ומחפש, יום ולילה לא ישבותו, לא היה הולך לבית, בקושי היה ישן, חום אדיר, גשם, שלג, מלג... הוא שם. ושנה שנתיים הוא ככה, הוא בודק אבן אבן ומתעייף ושוב ממשיך...

והנסיכה הזאת היתה כל הזמן בודקת מלמעלה מה המצב, היה לה משקפת מיוחדת, [היום יש מצלמה זה לא בעיה], והנה היא רואה את הבחור הזה, היחיד שלא התייאש, יום ולילה לא ישבותו, קור שלג, חום, והיא אמרה לעצמה "הוא באמת רוצה אותי", מה עשתה?

היה רומזת לו ומתחילה לגלות לו איפה הפתח, "תפנה ימינה תקח שמאלה".. והבחור הזה מתחיל למחוא כפיים שהנסיכה מדברת איתו... ועוד יותר הוא משתוקק... עד שבסוף היא רומזת לו איפה הפתח, אבל זה רק פתח אחד... עכשיו צריך עוד פתח... והיה מתייגע ומתייגע, והנסיכה רואה שהוא כל כך משתוקק, ועוד פעם גילתה לו קצת, עד שעלה וראה את המלכה וזכה להתחתן איתה.

הזויזי כבדו בלי קושי את הארגו שבמשקל מאות קילו

רשב"י מביא את המשל הזה, ואומר, שככה אותו דבר זה האדם, כמה שהוא לומד יותר תורה, כמה שהוא מתייגע עליה יומם ולילה, התורה רואה כמה אדם הזה באמת רוצה, מתייגע, רוצה אותה, היא מגלה לו את סתריה, הופ, קצת ועוד קצת, עד שהאדם יודע כל סתרי תורה.

וכמו רשב"י עצמו, למה גילו לרשב"י את כל הסודות? ראו את העמל שלו, את החשק, את היגיעה, יום ולילה לא ישבותו, נתנו לו את התורה, ככה אדם מקבל תורה. אם הוא עמל, אם הוא מתייגע על התורה, הוא זוכה.

מסופר על רבי שלמה מוואלוז'ין שיום אחד היה באמצע ללמוד, והיה רוצה איזה ספר, אבל היה ארגו גדול מלא ספרים, שחצץ בינו לבין הספרייה, ואותו ארגו היה כבד מאוד, כמו 200-300 קילו, שצריך כמה אנשים להזיז אותו. אבל הוא כל כך השתוקק ללמוד בספר הזה, ומרוב החשק שלו, הזיז את הארגו כמו נוצה. אם אדם יש לו רצון וחשק גדול על הדבר, הוא יכול להזיז הרים. הכל תלוי בחשק ובמרץ.

רבי חיים מוואלוז'ין מספר על מורו ורבו הגר"א: כל מה שהוא כותב בעיקר בספרא דצניעותא, הוא לא כתב שום דבר עד אשר שקל במאזני שכלו שכל הקודש כמה מאות פעמים, וביגיעה נוראה, לא אכל ולא שתה כמה ימים ולילות, ותידד שנתו מעיניו עד כי חשך משחור תארו. ונתן נפשו עליו, עד אשר האיר ה' עיניו לבוא עד קצה תבונתו, ואז ברגע אחד, קרן עור פניו הטהור מחדוותא ונהירו דאורייתא. כל גדולי ישראל זה ככה, אם לא היו יגעים יומם ולילה, לא יכלו ליכות לתורה.

לוקחים כמה סוכריות ויושבים עד הערב

וצריך לדעת ש"טוב אחד בצער ממאה שלא בצער". ולכן כאשר אדם מתייגע ולומד בצער, זה נעשה אצלו פי מאה, זה כמו מכונה של דולרים, שאתה מכניס דולר מצד אחד, ויוצא לך מהצד השני מאה דולר. ככה זה "טוב אחד בצער ממאה שלא בצער", זה ממש מכונה כזאת מיוחדת.

היה מספר לנו מורנו רבי בן ציון אבא שאול, שבחופשים, הוא וחכם עובדיה היו לומדים הכי טוב שבעולם, היו הולכים לאיזה מקום שאף אחד לא מכיר אותם, לוקחים סך הכל כמה סוכריות, והיו יושבים

ולחיפך, הבן אדם בשיניים שלו, הרבה פעמים הוא חופר קבר לעצמו, כי זה מזיק, למשל אכילת יתר, או תענוגות שלא מתאימים לגופו, כי יש בהם כולסטרול או בעיות גדולות... בשביל מה צריך את זה? לכן

יום אחד הוא עלה לישון, אחיו לקח את הנעליים שלו, שם בהם מלט... כדי שבבוקר הוא לא יוכל ללכת ליישיבת פורת יוסף...

אדם יאכל דברים בריאים, לשם שמים, וככה ילמד תורה יותר טוב. אדם חושב נחטוף רק עוד טיפה מהעולם הזה, זה לא טוב, אמנם חז"ל אומרים: "האי עלמא דמיא לבי הילולא, חטוף ואכול" ... אבל זה רק ברוחניות, לחטוף מה שאפשר, כי אדם לא יודע מה ילד יום, שיהיו תמיד שעות טובות.

אבל בגשמיות, מה יצא לו מאכילה ושתייה רבה? מתאוות? ממותרות? הרי אחרי שאדם עבר את ההנאה, זה כבר לא שווה כלום, מה הוא צריך את זה? בשביל רגע אחד של תאוה שאחר כך עובר? אז מה עשינו? מה זה משנה לאדם באיזה מכונית הוא נוסע, מה זה משנה מה ומו ואיך, זה הכל הבל הבלים. אדם שיש לו תורה, הוא שמח כל הזמן, ואם אין לו תורה, הוא לא שמח.

הנסיכה הבררנית שלא מצאה שום בחור והפיתרון המיוחד שהציעה

ואיך אדם יגיע לידיעת התורה? הדבר תלוי בחשק והרצון שלו, כמה שיהיה לו חשק יותר גדול, הוא ידע יותר את התורה. הזוהר הקדוש אומר משל למה הדבר דומה? למלך אחד רם ונישא, שהיתה לו בת יחידה, נסיכה, יפה כלבנה ברה כחמה, חכמה וטובה... והנה הגיע זמנה להינשא, והמלך רצה לשדך לה נסיכים, בני מלכים, הכי טובים בעולם. אבל, היא לא רצתה אף אחד.

המלך ראה ככה, אמר לה יום אחד: "תשמעי ביתי, את חייבת להתחתן, קחי לך בחור כלבך אבל תתחתני, וכי את רוצה להישאר ככה? יש לי סך הכל בת אחת, מי ימלוך אחרי? בבקשה ממך, תלכי תקחי לך איזה בחור טוב, תתחתני תהיי שמחה", והנסיכה עונה לו: "אני רוצה להתחתן, אבל אני רוצה רק אחד שמאוד רודף אחרי ויאהב אותי באמת, לא משנה לי שיהיה אדם פשוט, אבל מישוהו שבאמת רוצה אותי, ואוהב אותי, שאף פעם לא יצער אותי, ולו כמלא נימה".

אמר לה המלך: "אבל איך נדע מראש את הדבר הזה שבאמת הוא אוהב אותך והוא רוצה ובוחר בך?" והיא אומרת: "יש לי עצה, נבנה איזה מגדל יפה, אני אעשה אותו בחכמה גדולה, שקשה למצוא את הפתח, ואני אשב למעלה בראש המגדל, ונכריז שמי שימצא את הפתח להכנס ולעלות, ויגיע אלי, אתחתן איתו, כי אם יתעייף בשבילי, סימן שהוא אוהב אותי". אמר לה המלך: "תפאדל, הכל בידיך, הנה האומנים יתחילו את הבניה".

ובאמת כך היא עשתה, לקחה אומנים, הסבירה איך לבנות את המגדל, והיא ישבה למעלה. והכריזו בכל המדינות, שמי שידע לעלות ולראות את פני הנסיכה הוא יתחתן איתה. תארו לכם מי לא רוצה להיות חתן המלך? גם יהיה מלך, גם יהיה מליונר, כל העולם בידו... באו מכל העולם, מסתובבים מסתובבים, לא מוצאים, בודקים אבן אבן לא

הם חושבים שהם עושים לך טובה שהם נותנים לך בכלל להיות במדינה, שאתה לומד תורה, הם לא יודעים שכל מה שיש מדינה, וכל העולם כולו, הכל עומד רק על התורה, "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתיו". - בריתי זה התורה, כמו שאדם בלי נשמה זה פגר מת, סוגרים אותו בתוך העפר... גם העולם יש לו נשמה, הנשמה של העולם זה התורה. הקב"ה אומר: כך חקקתי בבריאה, אם יש תורה - יש עולם, ואם אין תורה - אין כלום.

איך אפשר להיות בלי מטוסים ופגזים?

כתוב במדרש, שקודם כל, לפני מתן תורה, הלך הקב"ה לאומות העולם והציע להם לקבל את התורה, "הופיע מהר פארן ואתה מרובות קודש". הוזהר הקדוש מספר, שהקב"ה הלך בהתחלה אצל השר של עשיו, אמר לו: "דחילאק יש לי מתנה טובה, אתה רוצה לקבל את התורה?" אמר לו השר של עשיו: "מה כתוב בה?" אמר הקב"ה: "לא תרצה", אומר עשיו: "לא רוצה, אם לא יהיו לי מטוסים ופגזים ונשק ופצצות, איך אני אחיה? בשום אופן לא!".

אמר לו הקב"ה: "אבל אתה יודע איזה מתנות יש בה? אתה הבן הגדול ולך מגיע את התורה, זה מתנה טובה". ועשיו אומר: "לא רוצה בשום אופן בעולם!" אמר לו הקב"ה: "אז מה אני יעשה?" אמר עשיו: "לך תן אותה לאחי יעקב", כי הוא חשב שהוא אומר דבר רע... ואמר לו הקב"ה: "ואם יעקב גם לא יסכים, מה נעשה?" אומר עשיו: "אני אתן לו מתנות רק שיסכים לקבל", וכך הקב"ה סיבב אצל שבעים אומות העולם ואף אחד לא רצה לקבל את התורה. עד שבא בא לעם ישראל, ומייד אמרו "נעשה ונשמע", לפני שנשמע קודם כל אנחנו עושים!

כשהתחיל הקב"ה לתת את התורה, כל העולם רעש, כולם פחדו מה יהיה אם גם ישראל לא יסכימו לקבל, הרי לא יהיה עולם. כולם באו מהר לעם ישראל אמרו: "דחילאק... תקבלו את התורה... כי אם לא תקבלו את התורה, העולם לא יעמוד".

האבא לקח את עם ישראל ל"אפיון" והבן הפך את הגלגל

היום לא כולם מבינים את זה, חזקיהו המלך שהיה אוהב תורה ולומד תורה, ידע מה זה מעלת התורה, וכמה היא חביבה אצל הקב"ה, שאמר הקב"ה: "חמדה גנוזה תתקע"ד דורות קודם שנברא העולם, ואני רוצה לתת אותה לעם ישראל".

ולכן חזקיהו המלך אמר לעמו: "אין דבר כזה שאדם לא ילמד תורה, חייבים ללמוד תורה". אביו היה אחרת, לקח את כל עם ישראל

מהבוקר ומרביצים עד הערב... הכל בפעם אחת בלי להפסיק בינתיים, בלי לשנות וכלי לאכול, היו שוכחים את עצמם, ואם היה מרגיש רעב, היה מוצץ עוד סוכריה, שהסוכר ירגיע אותו. והיו לומדים, בלי להפסיק. שמונה עשרה שעות 20 שעות, 30 שעות, בלי להפסיק.

היה מספר לנו ראש הישיבה מורנו רבי יהודה צדקה שבמלחמת השחרור הם ישבו בפורת יוסף בעיר העתיקה, והיו פגזים, וחכם עובדיה וחכם בן ציון היו יושבים למטה במקלט ללמוד, [בספריה למטה בפורת יוסף בעיר העתיקה] והם בכלל לא היו שומעים, בחדר שלהם כל השמשות נופצו, הכל היה רסיסים, ואתה רואה אותם לומדים כרגיל, לא חלי ולא מרגיש, לא יודעים מה קורה שום דבר.

והיה אומר, שראש הישיבה מרן חכם עזרא עטיה שלח אותו [את רבי יהודה צדקה] לראות מה קורה למטה עם חכם עובדיה וחכם בן ציון. והיה בודק ואומר: "כבוד הרב הם לומדים לא יודעים שום דבר. לא מלחמות לא בעיות". ככה היו שוקדים שקידה אדירה. חכם עובדיה אבא שלו היה מרשה לו ללכת ללמוד, אבל חכם בן ציון, אבא שלו לא תמיד היה מרשה בגלל הסכנה, ואז היה לומד עם פנסים מתחת לשמיכה בבית.

הגיע לישיבה עם הכפכים של אמא שלו...

ומסופר על מורנו חכם עובדיה שהאחים שלו היו מפחדים עליו כי הוא בקושי היה ישן, בגלל שהיה לומד. יום אחד הוא עלה לישון, אחיו לקח את הנעליים שלו, שם בהם מלט... כדי שבבוקר הוא לא יוכל ללכת לישיבת פורת יוסף... חכם עובדיה קם... מה עשה? לקח את הכפכים של אמא שלו והלך לישיבת פורת יוסף... מרוב החשק שהיה לו, לא היה משנה לו מה הוא לובש ואיך הוא הולך, זה לא מענין אותו... העיקר שהוא יזכה ללמוד תורה. ככה היה להם חשק גדול גדול מאוד ללימוד.

וכבר דיברנו על עמל התורה וזכות התורה אצל חזקיהו המלך, כמו שכתוב "וחובל עול מפני שמן" ואומרת על זה הגמרא בסנהדרין (דף צד) "אמר ר' יצחק נפחא, חובל עולו של סנחריב מפני שמנו של חזקיהו שהיה דולק בבתי כנסיות ובבתי מדרשות". מה עשה חזקיהו המלך? נעץ חרב על פתח בית המדרש, ואמר: "כל מי שלא עוסק בתורה, ידקר בחרב", אדם שלא עוסק בתורה, ימות! עד כדי כך, חזקיהו היה גוזר רק ללמוד תורה, הוא לא נתן שח"ו ילכו אחרי המותרות או עבודה זרה.

חיים בזכותך ועוד חושבים שעושים לך טובה

הגמרא אומרת בפסחים (דף מט) עם הארץ [ששונא תורה] מותר לנוחרו ביום הכיפורים שחל להיות בשבת, רבי יוחנן אומר עם הארץ מותר לקורעו כדג, ומגבו, ואמנם זה דרך גוימה, אבל באים להראות לנו כמה היה החשק שלהם לתורה, שלא היו יכולים להבין מי שלא לומד תורה. לא יכולים. לא היו מבינים איך זה יכול להיות שבן אדם שיש לפניו זהב, ודברים מאוסים, ובוחר במאוסים.

היום בעונותינו הרבים יש כאלה שאם תגיד לו שילך לישיבה ללמוד הוא לא מבין, אבל תגיד לו שילך לכדורגל שילמדו כל מיני חוקות הגויים את זה הוא מבין, הם משתגעים כל היום, מה הם עושים? וזה לא שהם מזולזלים, הם פשוט לא למדו, והם לא יודעים מה זה התורה והמצוות והמתקנות של התורה. הם לא יודעים את המתקנות הזאת. הם גדלו בבתי קשים של עמי הארצות, של כופרים שהם לא יודעים מה זה, הם לא מבינים מה אתה רוצה מהם.

הם חושבים שהם עושים לך טובה שהם נותנים לך בכלל להיות במדינה, שאתה לומד תורה, הם לא יודעים שכל מה שיש מדינה, וכל העולם כולו, הכל עומד רק על התורה

ל"אפיון" ומכשירים טמאים... דרדר אותם למקומות אחרים. אבל הבן חזקיהו המלך, הפך את הכל, אמר לעמו: "יש רק תורה, וכל השאר הבל".

כולם תבשל אותם! אבל אני רוצה שהגוף שלהם יהיה קיים, תבשל אותם רק מבפנים, כמו קרני לייזר... תבשל להם בפנים את המעינים ואת הלב ואת הכבד וכל החלקים הפנימיים "טבחום", תעשה אותם מטבוחה... שיהיו כולם פגרים מתים. ועם ישראל יראו את הגופות שלהם וידעו כמה היו פה וממה הם ניצלו. אחר כך אני אטפל בהם, אבל קודם כל תעשה להם את זה.

וכך היה, עבר המלאך, העברה בעלמא, וברגע אחד בישל את כולם מבפנים, כולם בתוך השקי שינה - פגרים מתים. אין כלום. הגיע הבוקר, עם ישראל קמים, ומחוץ לחומה - אין קול ואין עונה, עם ישראל פותח את השערים ורואה כל אלה, וואו וואו, מה זה?! אחרי שראו את זה, הקב"ה הביא איזה חיידק אחד, שאכל אותם, ולא נשאר מהם כמו קופסת גפרורים, ברגע אחד כולם נעלמו. כדי שלא יצטרכו לטרוח עליהם, כולם נהיו אפר קטן.

הנה רואים, שמי שעוסק בתורה, הקב"ה נלחם. כאשר עם ישראל הולך בדרך ה', הכל בידו. הקב"ה אוהב את עם ישראל, עמו וצאן מרעייתו. אומר לנו "תלמדו תורה הכל יהיה בסדר". עם ישראל עוסק בתורה, הוא לא צריך שום דבר בעולם. זה אמת לאמיתה. הקב"ה ילחם לנו בגויים.

כל העולם כולו נברא בשביל ישראל, כל מה שרואים בעולם, בתי חרושות, מדינות שלימות, כולם עובדים יומם ולילה, הם חושבים שבשביל שיהיו עשירים. מי נהנה מהכסף שלו? בחלומות הלילה. אבל כל זה בשביל מה? כל זה בשביל עם ישראל, איך יהיה לנו ספסלים, כסאות, שולחנות, מכונות, אווירונים, כל זה בשביל ישראל שיהיו עוסקים בתורה, הקב"ה מכין להם.

כתוב: "הקול קול יעקב והידיים ידי עשיו", מה הפירוש? כשהקול של יעקב מצפצף בבתי כנסיות ובתי מדרשות, מי יעבוד להם? מי יסדר להם? מי יבנה להם? על זה אומר, אל תפחד, "הידיים שיעבדו ויעשו את הכל זה ידי עשיו", אל תדאג מי יעבוד, אל תעבוד, הידיים ידי עשיו הם יעבדו בשביל עם ישראל, אתה רק תשב ותעסוק בתורה הקדושה.

המצוות פורחות באויר

ובאמת בשביל ליכות לתורה צריך שנהיה כלים ראויים לקבלת התורה, וזה על ידי המידות הטובות, ש"דרך ארץ קדמה לתורה", ידועה קושיית רש"י בתחילת בראשית [בשם ר' יצחק], שהיה צריך להתחיל את התורה מ"החודש הזה לכם" שהיא המצוה הראשונה, והעיקר זה המצוות. ולמה התחיל מבראשית? כדי להגיד לך ש"דרך ארץ קדמה לתורה". שאדם צריך להיות בית קיבול לקבלת התורה. בשביל שנזכה לאור הזה הגדול.

רבי חיים ויטאל שואל בספרו שערי קדושה, בשם רבנו האר"י, למה התורה לא מצווה על המידות, למשל "לא תגאון", "לא תכעס"? הרי לכעוס זה חמור כאילו עובד עבודה זרה, ורבנו האר"י אומר שבאותו רגע שכועס מוציאים לו את הנשמה שלו, מחליפים לו לנשמה גרועה ביותר, ונהיה ממש עובד עבודה זרה. ולכן כתוב בזהר שאסור להסתכל בפני אדם שכועס. אם כן למה התורה לא מזהירה כלום על המידות?

ומתוך מהרהר: המידות זה ה"קלף" של התורה, והמצוות זה האותיות שכתובות על הקלף, ואם אדם יש לו מידות טובות, אז התורה נחקקת בו ונכתבת בו, ויכול לקיים אותה, אבל מי שאין לו את המידות - את הקלף הזה, זה כמו אותיות פורחות באויר. אמנם זה לא מצוות עשה

אם יש תורה, יש חוקים, יש מעצורים, אדם יכול לעצור את עצמו. "בראתי לו יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין", בלי תורה מי יעצור את היצר הרע? בלי תורה אדם לא יכול להתקיים.

לכן, כאשר בא סנחריב להלחם עם חזקיהו, אומר לו סנחריב "אני מביא חיילים כחול הים", והוא זלזל בחזקיהו: "גם אם אתן לך כלי

**תבשל אותם רק מבפנים, כמו קרני לייזר...
תבשל להם בפנים את המעינים ואת הלב ואת
הכבד וכל החלקים הפנימיים "טבחום", תעשה
אותם מטבוחה...**

רכב, אתן לך סוסים, אתן לך נשק, אתן לך חרבות, אין לך בכלל מישוהו שיודע להחזיק נשק, אין לך מי שיודע לרכב על סוסים. מה תעשה?" הגמרא אומרת שסנחריב בא עם 180 אלף ראשי גייסות, יעני מפקדים, כל דיביזיה היתה צבא של עשרת אלפים חייל, 180 אלף פעם עשרת אלפים, אתה יודע מה זה? צבא כחול הים.

באו צבא סנחריב, עמדו בשערי ירושלים, באו חברי הממשל של חזקיהו, אמרו לו: "מה אתה אומר? מה נעשה?" אומר חזקיהו: "שום דבר, לא תתחשבו בהם, אל תפחדו, אני המלך, אני קובע". אמרו לו: "יש לנו תקציב, המלך יאשר את התקציב", והוא רואה שהם לקחו 100 מיליארד בשביל הצבא, הרמטכ"ל, שר הצבא, והביטחון, וללומדי התורה - נתנו גם כן איזה 2 מיליארד... חזקיהו אמר להם: "שום דבר! אני לא מאשר! כי אם אין צבא, לא נורא, אבל בלי תורה אין כלום! מה עשה? מחק את הכל, ואמר: "כל הכסף, הכל לתורה! אני קובע!"

מליוני חיילים בחוץ, ובפנים חגיגות

ובאמת הצבא של סנחריב באו בערב פסח, עם ישראל פחדו מאוד, באו לחזקיהו המלך מה נעשה היום בלילה נעשה פסח? והוא אומר: "אל תפחדו". שר הצבא של סנחריב היה נקרא "רבשקה", הוא היה יהודי מומר ולא ראה אף פעם בחיים שלו את ירושלים, טיפס על החומה, הרים את הראש והוא אומר: "ירושלים קטנה, מה זה ירושלים?", חבל שהבאנו כל כך הרבה חיילים? רק כל אחד יכנס עם העיפרון שלו אנחנו גומרים... רק ניכנס גמרנו אותם, רק נריק, נמלא את כל ירושלים מים, מה כל המהומה?! אמר רבשקה לחיילים: "נישן הלילה טוב, ומחר בבוקר ניכנס".

הגיע הערב, ליל הסדר, והחיילים רואים ושומעים את עם ישראל שוחטים כבשים וקרבנות חגיגה ושלמים, אוכלים בשרים, איזה שירה, איזה הלל, איזה זמרה, בית המקדש צוהל, מי בכלל חושב עליהם? חזקיהו המלך נתן להם ביטחון, ומה שהוא אומר, מילה זה מילה. והוא אמר שאם עם ישראל לומדים תורה, התורה תגן עליהם, כמו שכתוב שמדן ועד באר שבע לא מצאו תינוק ותינוקת שלא בקיאים בהלכות טומאה וטהרה שזה הלכות הכי קשות.

מטבוחה עם קרני לייזר...

מה עשה הקב"ה? אומר למלאך שממונה לבשל את הפירות, אמר לו אתה בלילה בדרך שאתה עובר לבשל את הפירות, תעשה לי טובה, תעבור איפה שהמחנה של סנחריב, כל הצבא הזה כחול הים,

אבל לא כל הזמן לאכול? וכן לכל הנאות העולם הזה, יש להם זמנים מיוחדים.

ובאמת גם כן התורה לאט לאט היא מיישרת את האדם, רבותינו אמרו "המאור שבה מחזירו למוטב", אדם שזוכה לעמול בתורה, להתייגע בתורה, הוא זוכה שהתורה תתקיים אצלו, שעל ידי האור שבתורה הוא לומד איך להתנהג.

עכשיו הזמן שלפני קבלת התורה, וכל שנה ושנה מתעורר אותו אור גדול של קבלת התורה, של היכולת לזכות לכתרה של תורה, כל זה אנחנו יכולים לזכות השנה אם עכשיו נתחיל לעשות הכנות, להכין את עצמנו, שנזכה להיות בחשק על התורה, לעמול על התורה, נזכה להראות להקב"ה שאנחנו אוהבים אותו, אוהבים את התורה, ואז נזכה בעז"ה, כי אין בעולם דבר יותר יקר מלימוד התורה, מאדם שזוכה לכתרה של תורה.

בעז"ה שבוע הבא יש לנו עוד שתי שיעורים לפני מתן תורה, ה' יזכנו שנזכה לאור הגדול הזה של חג השבועות ברמ"ח איברינו ושם"ה גידנו.

הקב"ה יברך את כל אלה שמאזינים לנו דרך הלוויין, וגם אלה שמאזינים לנו דרך קו כל התורה שע"י ישיבתנו הקדושה, גם אלה שמאזינים דרך רדיו מורשת, ודרך ערוץ אלפיים, ובשאר הערוצים, ואת כל אלו שקוראים דרך "האוצר השבועי", הקב"ה יברך אותכם ואותם בכל הברכות שבתורה, וישפע עליהם שפע גדול, וזכות רבי שמעון בר יוחאי יגן בעדם באלף המגן, ויהיה ישועה גדולה וחיים טובים, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

דרשת מרן ראש הישיבה שליט"א לפני ההדלקה

והנה היום הזה ר' שמעון בר יוחאי מגיע לאיפה שלומדים את האדרות, איפה שלומדים תורת הסוד, איפה שלומדים זוהר הקדוש, בכל בית כנסת בכל אתר ואתר, הוא יורד מהעולם העליון מעוטר בכתר עליון עם השכינה עם כל סודות התורה שהוא זכה לגלות, עם כל פמליא דלעילא.

היום עם ישראל מתחבר לפרוג'קטור הגדול, למאור הגדול, מאירים את כל העולמות, שורפים כל הקליפות, וזה תשובה לכל שונאי ישראל, כי כאשר מתבערים הקליפות ממילא גם הם מתבערים. ואנחנו נקבל עלינו לעסוק בתורה הקדושה, ויתבערו כל הקליפות, ותהיה ישועה גדולה לעם ישראל.

עם ישראל מתחבר לפרוג'קטור הגדול, למאור הגדול, מאירים את כל העולמות, שורפים כל הקליפות

ובעזרת ה' שכיכות ההדלקה הזאת, שהעולמות העליונים והספירות העליונות יאירו בכח תורתו של ר' שמעון בר יוחאי ותהיה ישועה ואור בכל בתי ישראל, ולא יהיו שום מחלות, שום אסונות, שום

דאורייתא, אבל זה הקלף שעליו כותבים את התורה, בלי זה הכל פורח באויר.

התשתית לאיש שיזכה לתורה ולהתרומם יותר ויותר, זה קודם כל המידות הטובות, ואחר כך התורה תשרה בו. איך אנחנו אומרים כל בוקר 'לעולם יהא אדם' כלומר קודם כל תהיה בן אדם... בעל צלם אלקים, תתנהג במידות טובות, מה הוא רחום, אף אתה רחום, מה הוא חנון אף אתה חנון, מה הוא גומל חסדים גם אתה תגמול חסדים. זה דבר אחד. זה המידות הטובות, אדם שרוצה לזכות לתורה צריך דבר ראשון מידות טובות.

ולכן עכשיו בימים הללו, אדם שרוצה לזכות לכתרה של תורה, צריך להכין את עצמו במידות טובות, לעשות תשובה, שיהיה ירא שמים וכלי של מידות טובות, שהתורה תיכנס בו ברמ"ח איבריו ושם"ה גידיו. שלא תכנס מצד אחד ויצא מצד שני, שלא ישכח ויאבד את הלימוד שלו.

בשבתנו על סיר הבשר?

וכבר למדנו היום, שמלבד המידות הטובות, יש עוד הקדמה לתורה: בשביל תורה צריך גם קדושה. אם נשים לב, לפני אותיות תור"ה יש אותיות קדש"ה - קדש עצמך במותר לך, קדושים יהיו לאלקיהם, כי זה גם הקדמה לתורה, שאדם יקדש עצמו גם במה שמותר לו. לא יהיה נבל ברשות התורה. מותר לאכול בשר, הוא אוכל בשר הכי כשר שיש, חלק. אבל כל יום לאכול בשר? כל יום בשבתנו על סיר הבשר? זה נבל ברשות התורה. אדם צריך להתקדש. נכון, מותר לאכול,

היום התורה נהייתה "תמימה"

"תורת ה' תמימה משיבת נפש", התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכה לעשות את תורת ה' - תמימה, להשלים אותה. עליו נאמר "עלית למרום שבת שב"י", משה רבנו עלה למרום, וזכה להוריד את תורת ה', להנחיל אותה לכל עם ישראל בהר סיני, אבל סודות התורה - נשמת התורה היו בתוך האותיות, אבל לא התגלו לנו.

וביום הקדוש הזה זכה ר' שמעון בר יוחאי לעשות ולחתום את כל התורה תמימה, שהיא תהיה פרד"ס - פשט רמז דרש סוד, הוא זכה להוריד לעולם בשלימות את סודות התורה את נשמת התורה את פנימיות התורה, וזה שאמר "תורת ה' תמימה" - כי היא עכשיו שלימה, "משיבת נפש" - משיבה את הנפש שלנו, של כל עם ישראל, שזוכים ביום הקדוש הזה, שהוא יום שנתקדש מששת ימי בראשית, שרשב"י זכה לגלות ביום הזה סודות התורה.

וביום הקדוש הזה רשב"י ביקש מה' יתברך שלא תשקע השמש עד שיסיים לגלות את כל הסודות, וכך היה, וירדו כל פמליא דלעילא, קוב"ה, השכינה, אבות העולם, משה רע"א מהימנא, הספירות, היה מעמד קדוש, ואש מן השמיים הקיפה את כל המקום, ור' שמעון גילה את הסודות ועשה את התורה תמימה ושלימה, וביום הקדוש הזה התבערו כל הקליפות בכח גילוי סודות התורה.

אתם יודעים, חושך לא מגרשים במקלות, חושך מגרשים באור, והאור זה התורה, הנשמה של העולם זה התורה, הנשמה של הכל, זה סודות התורה שאותם גילה ר' שמעון בר יוחאי.

בעיות, והקב"ה יתן לכל בית שמחה וישועה בזכות ר' שמעון בר יוחאי, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

הזמנת ראש הישיבה לשאת דברים

הנהגה זכינו שמורנו ורבנו ראש הישיבה, גדול הדור, (הגאון רבי משה צדקה שליט"א) נמצא איתנו. והנה עכשיו רבי שמעון בר יוחאי נמצא

נודה להקב"ה שיש לנו את רבנו הרב, שכל השנים מוביל את ישראל, נוסע לרבי שמעון בר יוחאי... בכל מקום יש את ההארה שלו והקדושה שלו, והרב זוכה להחזיק את זה כבר שנים רבות

כאן, כי זכינו, כבוד הרב, היום בישיבה לסיים פעמיים את הזוהר עם כל הקהל, כל אחד לקח חוברת, כל 70 חוברות גמרו זוהר, זוהר חדש, תיקוני הזוהר. פעמיים עשו את זה. וגם למדו עכשיו את כל האדרא זוטא בהתלהבות ובתענית דיבור, ועכשיו זכותו של רבי שמעון בר יוחאי, ביום הזה שמוכן משישת ימי בראשית, ושבו כל מלאכי מעלה יורדים ושמוחים עם רשב"י.

ובמעמד הזה ידבר מורנו ורבנו כמה מילים לבקש מקודשא בריך הוא ושכינתיה שיורדים עם התנא האלקי רבי שמעון, שהקב"ה יבטל מעל עמו ישראל כל גזירות ישלח לנו משיח צדקנו. הקב"ה יעזור בזכות התנא האלקי, ויתן למורנו ורבנו כוח, בריאות איתנה, להמשיך להוביל אותנו לבנין בית מקדשנו ותפארתנו, ולביאת משיח צדקנו, ומלכנו מורנו בראשנו.

**דרשת חכם משה צדקה שליט"א
ראש ישיבת "פורת יוסף" גאולה במעמד ההדלקה**

וכי אתם רוצים מצוה חרשה?

להגיד "למה אני לא זכיתי?", "למה לא זכיתי לבוא לשיעור". אמנם הייתי אנוס, אבל מה שלמדו בשיעור אני לא יודע, את המוסר שקבלו מהרב, אני לא יודע, ומצטער על זה. אדם כזה יש לו פסח שני.

ורוצים ללמד אותנו שאין יאוש בעולם, אדם לא יתיאש, לפעמים אדם נמצא במצב רוחני ירוד, במצב גשמי ירוד, מצטער, מה לעשות, אין מה לעשות, אבל יש "למה ניגרע", אם לא היו אומרים "למה ניגרע", לא היו מקבלים פסח שני.

כל אדם ואדם יש לו את המעלות שלו שיכול להיות גדול גדול, אבל הוא לא יודע את זה, וצריך לומר "למה נגרע להיות גדול", אולי משמים נתנו לי את הנשמה שאני יכול להיות אדם גדול בתורה, ואני לא מנצל את זה.

פסח שני מלמד אותנו שאין יאוש, שאדם באיזה מצב שהוא מצב רוחני או מצב גשמי ירוד, שאדם ידע שאין יאוש, לא רק שאין יאוש בדברים הנחותים אלא שאין יאוש בדברים הכי גבוהים והכי עליונים. אתה בן תורה, יכול להיות גאון, יכול להיות חסיד, למה אתה לא מנצל את זה, אל תגיד אני לא יכול, אולי גם אנחנו יכולים.

יום שלא באים לבית המדרש, שלא באים ללמוד, להגיד "למה נגרע", נכון שהייתי אנוס, אבל למה נגרע, אדם כזה שאומר למה נגרע, זוכה לפסח שני, זוכה למעלות גדולות, וזוכה ומגיע לדעת מה היה בשיעור, איזה מוסר למדו בשיעור, איזה תורה למדו, כי אמר "למה נגרע לשמוע את זה", ואז הוא בבחינת פסח שני.

וגם ל"ג בעומר מלמד אותנו את אותו יסוד, שאין יאוש, רבי עקיבא, עשרים וארבע אלף תלמידים הוא הפסיד, איך יכול בכלל לפתוח, איזה צער שהיה לו, בכל זאת רבי עקיבא לקח כמה תלמידים והפיץ את כל התורה בעולם לפי שאין יאוש. זה שני הדברים האלה ללמוד אותנו שאין יאוש. פסח שני אין יאוש, ל"ג בעומר אין יאוש, ורשב"י הביא את הזוהר הפיץ אותו בכל העולם, אין יאוש.

מורי ורבותי, לא נעים לי לבוא בכלל לדבר במקום הזה אבל דבר ראשון נודה להקב"ה שיש לנו את רבנו הרב, שכל השנים מוביל את ישראל, נוסע לרבי שמעון בר יוחאי, וגם עכשיו שבעוונותינו הרבים שנאסר לנו ללכת לקברו, וכי אתם חושבים שהוא נמצא רק במקום שלו? בכל מקום נמצא רשב"י! בכל מקום יש את ההארה שלו והקדושה שלו, והרב זוכה להחזיק את זה כבר שנים רבות. שה' יתן לו כח להמשיך בדרך הזאת לזכות ולזכות אותנו, ושה' יתן לו בריאות וחיים טובים, וזכות רשב"י תגן עליו ועל כל משפחתו ועל כל תלמידיו ועל כל הקהל הקדוש אמן ואמן.

אנחנו נמצאים היום בין פסח שני ל"ג בעומר. וכתוב שהימים האלה מפסח שני והלאה זה ימים חשובים מאד, כמו שכתוב בזוהר.

והנה צריך להבין, מה מלמד אותנו שני הדברים הללו שסמוכים יחד פסח שני ל"ג בעומר? והתשובה היא, מה זה פסח שני? באו אנשים שהיו טמאים בקרבן פסח ראשון, ואמרו למה נגרע, וקיבלו את פסח שני. איך זוכים לדבר כזה? מצוה שלא היתה כתובה בתורה, ופתאום באים אנשים ואומרים למשה רבנו 'למה נגרע', מה זה למה נגרע? נעשה לך תורה חדשה? יש תורה, פסח, מה אתה רוצה בכלל? מה הם רוצים? יש חג, נעשה חג חדש?! איפה מצאנו דבר כזה? אתם אנוסים ופטורים, כמו כל דברים שאדם אנוס הוא פטור, וכי יהיה לו מצוה חדשה?

אבל משה רבנו התחשב איתם, ובשמיים התחשבו איתם, מדוע? כי משה רבנו ראה את האהבה שכל כך יש להם רצון לעשות דברים גדולים. למה ניגרע? הם ראו את המעלה הגדולה של קרבן פסח, נכון שיש לנו סיבה, נכון אנחנו פטורים, אבל למה נפסיד את המעלה הזאת. משה רבנו התחשב איתם ואמר להם עמדו ואשמע מה יצווה ה' לכם, והקב"ה התחשב ונתן להם את פסח שני.

העוון של הדור שלנו

זה מה שאנחנו צריכים להתחוק, שאין יאוש, אפילו במצבים שיש היום, עלינו לא להתייאש אלא להתחוק יותר בתורה.

מעלת אמירת "למה נגרע" - בכל דור ודור

זה מה שפסח שני מלמד אותנו, שגם אם אדם לפעמים לא יכול, לא ישמח, לא יאמר: "אני אנוס מה אני אעשה", זה לא טוב, אדם צריך

נגרע, נעשה כמו רשב"י שהפיץ את אור הזוהר, כמו רבי עקיבא שלימד תורה לתלמידים והפיץ בכל העולם, לא להתיימש, עלינו להתחזק להיות יותר בצניעות, יותר ביראת שמים, לעסוק בתורה, כל אחד יכול להגיד "אני יכול להיות הרבה", זה לא גאווה, אם אתה אומר ככה, זה כמו פסח שני, שאומרים למה נגרע, אנחנו לא גרועים, אני יכול להיות הרבה. מה זה משנה מה אתה יכול להיות, אם יש שיעור ולא באתי, לברר מה למדו בשיעור. אני אומר את המוסר לעצמי גם כן, שנדע כולנו תמיד להגיד למה נגרע ואז יתנו לנו פסח שני.

נעשה כמו רשב"י שהפיץ את התורה לתלמידים את הזוהר. וגם אנחנו נפיץ לעצמנו, ונלך בדרכו של הרב, שה' יתן לו כח בריאות להמשיך בדרך שלו ושיעלה עוד הלאה והלאה, ושנוכה לגאולה שלמה, וזכות רשב"י תגן עליו ועליו, רשב"י לא נמצא רק במרון, אלא בכל מקום ובכל שעה בכל מקום נמצא רשב"י, ובודאי זכות רשב"י יעמוד לנו על כל עם ישראל שבאים בשמחה ועושים לכבוד רשב"י לעמוד להתפלל, הוא נמצא פה נמצא בכל מקום, לעמוד להתפלל על כלל ישראל לבטל מעלינו כל מיני גזירות קשות ורעות, יגזור עלינו גזירות טובות, גזירות טובות ורוחניות, גשמיות, שכל ישראל ירצו ללמוד תורה. אם היו רוצים לבטל צרות, צריכים לעשות חוק שכל יום הולכים לשיעור, כמו שכתוב שאם עוסקים בתורה ניצלים מחבלו של משיח. ובעז"ה שכולנו נתחזק וכולנו נלך כולנו לשיבות כל אחד ואחד לפי כוחו.

זכות רשב"י תגן עליו, תגן על הרב שימשיך וימשיך וכל הציבור הקדוש שנמצאים איתו, כל כלל ישראל שכולנו נלך בדרך רבי עקיבא, נלך בדרך רשב"י, בדרך פסח שני, שאין יאוש, שכולנו נוכה להתעלות ביראת שמים, בצניעות, להתעלות נגד הטלפונים הארורים, וכולנו נוכה לתשובה שלמה, זכות רשב"י תגן על הרב, תגן על הציבור הקדוש, תגן על כלל ישראל תבטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות יגזור עלינו גזירות טובות, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

אני שליחותא דהרב לומר מי שברך: מי שברך אבותינו הקדושים... יברך את כל הקהל הקדוש הזה, גדולים וקטנים בראשם רבנו הרב וכל הקהל הקדוש הזה, מלכא דעלמא יברך יתכון ויזכה יתכון וישמע בקל צלותכון תפקון ותשובון מכל צרה ועקתא, מלכא דעלמא יסעדכם יגן עליכם ישמור עליכם ויטע ביניכם אהבה ואחווה שלום ורעות, יסלק שנתא חיים מביניכם, וישבור על גלות מעל צוארכם, ויקיים בכם

זה שני הדברים הללו, גם פסח שני וגם ל"ג בעומר, מלמדים אותנו שאם אין יאוש אז מצליחים. רשב"י הפיץ את כל התורה, הפיץ את התלמידים בזה שלא להתיימש, ללמד אותם את הזוהר לכולם לכל ישראל, והפיץ את התורה.

באיזה מצב שנמצאים, אנחנו לא מתיימשים, לא להתיימש בשום אופן, פסח שני מלמד אותנו שלא מתיימשים, ולא רק שלא מתיימשים מדברים הנחותים אלא גם בדברים הכי עליונים, אני רוצה להיות הכי תלמיד חכם, אני רוצה להיות הכי גדול בתורה, אני צריך להיות הכי צדיק, לא להתיימש, ראוי או לא ראוי, למה נגרע, למה אתה מי אתה, אין מי אתה, יש לך נשמה ואתה רוצה להגיע – תגיע, רשב"י לקח ולימד את הזוהר, לימד תלמידים הרבה, למד כל התורה, רבי שמעון בר יוחאי למד במתיבתא של רבי עקיבא.

אלה שני הדברים הללו נתחזק בדורנו שיש הרבה רפיון בצניעות, יש רפיון בכל מיני דברים, אנחנו לא נתיימש מהם, נרצה להגיע למדרגה הכי גבוהה, מה שאנחנו נגיע למדרגה גבוהה נבוא תמיד לשיעורים של הרב לשמוע מתורתו, לשמוע מחידושי שיש שמה, למה נגרע להקשיב אם לומדים תורה במקום הזה, למה שאני אפסיד אם יש לימוד באיזה שיעור ואני לא באתי ואני לא שמעתי הייתי אנוס זה לא תירוץ, אבל למה נגרע למה תפסיד, אולי היה איזה חידוש שלא שמעת את זה. זה הענין של פסח שני וזה הענין של ל"ג בעומר, למה נגרע, ותמיד צריך להתעלות ולבקש.

בפרט עכשיו מצאתי שהיום מה אדם יעשה להינצל מחבלי משיח, יעסוק בתורה, לא כתוב שילמד תורה אלא יעסוק, להתעסק ללמוד טוב חזק, להיות להגיד למה נגרע, אני רוצה להיות הכי ת"ח, יכול להגיד, לא יתנגדו לו, אף אחד לא אמר מי אתה שתגיד למה נגרע, אם תגיד אני רוצה, תקבל, כמו שמושה רבינו התפלל והקב"ה קיבל את התפילה.

לכן כולנו עלינו להתחזק עכשיו במצב שיש היום שזה חבלי משיח להנצל מכל הצרות, להתחזק בפרט בעוון הגדול שיש היום שכל אדם ואדם לא יכול להיפטר מזה, בכל דור ודור יש מצב כזה של עבודה זרה מיוחדת: בבית ראשון היה עבודה זרה, בבית שני היה שנתא חיים, בית שלישי יש עוון הטלפונים, שידע כל אדם ואדם, כל מי שיש לו את הטלפון הטרף בביתו, או שיש לו תאוות של טרף, הוא כמו אוכל חזיר, לא פחות ולא יותר, ומי שאומר אחרת הוא עם הארץ דאורייתא ודרבנן, איפה כתוב שאסור לאכול חזיר, כתוב בפסוק את זה לא תאכלו את החזיר, ואותו דבר גם כן כתוב בתורה לא תתורו אחרי לבבכם, זה לאו זה לאו. והרי אם אדם נותנים לו סכין בבטן, ונותנים לו סכין בעיניים, ודאי שסכין בעיניים יותר חמור, אוי לנו מיום הדין שיצר הרע בדור הזה עוון הטלפונים.

החובה להוכיח - שלא ניתבע

ואדם לא יכול להגיד מה אני יכול לעשות, הגמרא אומרת בזמן בית ראשון ובית שני באה מידת הרהמים ואמרה טוב יש רשעים, אבל יש צדיקים, למה שהם יסבלו? ובאה מידת הדין ואמרה אבל למה הצדיקים האלה לא הוכיחו. ככה עלינו להוכיח כל אחד ואחד, להגיד לו, אתה לא יודע אתה עם הארץ, אבל תדע לך שעוון הטלפון כמו חזיר, אם אדם לא יגיד אז הוא אחראי אח"כ על זה.

לכן מורי ורבותי באי הכנס הזה הכנס של רשב"י, ה' יתן כח לרב שימשיך עוד הלאה והלאה שבעז"ה כולנו נתחזק בדרך הזאת לעבוד את ה' בעבודה שלמה, עבודה תמה, נעשה כמו פסח שני ונגיד למה

שידע כל אדם ואדם, כל מי שיש לו את הטלפון הטרף בביתו, או שיש לו תאוות של טרף, הוא כמו אוכל חזיר, לא פחות ולא יותר

מקרא שכתוב ה' אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דיבר לכם. וגם הנשים שנותנות לבעליהן לעסוק בתורה שיהיה להם בריאות, וכל הבתים האלה, יהיה להם בית של שלום, בית של ברכה, בית של בנים ת"ח, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

מראות ל

שע"י ישיבת המקובלים 'נחד' שלונ
המקובל הצדיק הרב בנ

מו"ד שליט"א
בתפילה ביום ההילולא על קברו של הרשב"י

ביציקת שמון

הדלקת הגאון
ראש כולל נחד שלום שליט"א
במוצאי ל"ג בעומר

הקהל בדיקודים

ביציקת השמון

בהדלקה

בדיקודין ושמחת הרשב"י

הקהל בלימוד האדרא וזמא בתענית דיבור

ג' בעומר

מ' בראשותו של מרן ראש הישיבה
הר"ר שמואל'ל שליט"א

הדלקת הסבא קדישא זקן המקובלים
חכם שלום שליט"א

הקהל בהדלקה

משיא המדבזי
של מר"ד שליט"א

במעמד ההדלקה

בריקוד עם
מר"ד שליט"א

במעמד פרוץ נפש

הקהל בתפילה

מרן ראש ועובת פורת זוסף בדבזי קודש

בסעודת מצוה

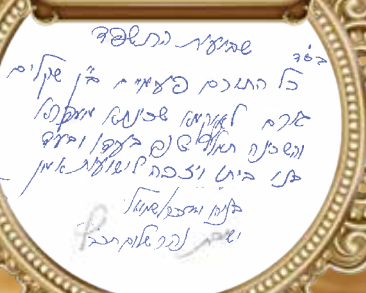
"הסגולה של פעם בשנה" בערב חג השבועות

כתב מהגר"ח פלאג'י זיע"א זו"ל: "ערב שבועות יפדיש: צ"א פרוטות וישראלים עד שיעור ב' פעמים ב"ן (104)

ויתנם לתלמיד חכם עני ועניו. והוא תיקון לעוון אדם הראשון ועוון העגל ולפגם הברית והוא סגולה לחשובי בנים ומקרב הגאולה".

(ספר 'מעשה הצדקה' דף קט ע"ב)

ברכת מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק רבי בניו שמואלי שליט"א

כל התורם סך 104 ש"ח

רבני ומקובלי הישיבה יזכירו את שמו ביום חג השבועות בציון דוד המלך ע"ה לאחר קריאת כל התהילים לברכה ישועה והצלחה

ישיבת המקובלים 'נהר שלום' מיסודו של מו"ר המקובל האלוקי ר' מרדכי שרעבי זיע"א

רח' שילה 6 ת.ד. 1884 מיקוד 9101702 ירושלים

טל: 02-624-9000

ספרי חג השבועות

הכנה נפלאה לחג השבועות מאת מו"ר הגאון רבי בניהו שמואלי שליט"א

להשיג עכשיו בחנות ספרי הישיבה "סגולה"

רחוב שילה 4 ירושלים
SGULASTORE.CO.IL
02-644-33-00

ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכנ"ץ

נוסדה ע"י כמוהר"ר המקובל האלוקי רבי מרדכי שרעבי זיע"א רח' שילה 6, (בית אגריסט) ת.ד. 6097 ירושלים מקט. 02*6223566 טל: 02*6249000 / 02*6221039

אבד חסיד מן הארץ

בצער רב ובכאב עמוק מודיעים אנחנו על פטירתו של האי גברא רבא ויקירא, משרידי דור דעה, מגדולי המקובלים ומראשי עדת המכוונים, הי חסיד הי עניו, מוכתר במידות טובות ותרומיות, מאיר פנים ומשמח לב, השקדן והמתמיד, שם לילות כימים, מגדולי תלמידיו של מורנו ורבנו ראש הישיבה רבנו מרדכי שרעבי זיע"א, עובר לפני התיבה בכוננות הרשי"ש זיע"א בישיבתנו הקדושה כיוכל שנים בתפילתו הזכה והנעימה החודרת אל הלב

כמוהר"ר

אורי נורי

זצ"ל

בן רחל ע"ה

הלויתו תצא היום יום ראשון ל"ג בעומר תשפ"ד בשעה 7.30 מרחבת ציונו של מרן החיד"א זיע"א בהר המנוחות גבעת שאול יושבים שבעה: בביתו רח' גבעת שאול 17 א' ירושלים זמני ניווה אב"ים: 10.00-14.00 בבוקר, 17.00-22.00 אחר"צ

הנהלת הישיבה

רבנן ותלמידיהון